

چکیده

مقدمه: سلامت سازمانی از جمله سازه‌هایی است که از عوامل بسیاری تأثیر می‌پذیرد که می‌تواند در دستیابی به اهداف سازمان مؤثر واقع شود، منجر به اثر بخشی سازمان گردیده و در نهایت در سوددهی و بازدهی سازمان کارایی داشته باشد. در این مطالعه رابطه سلامت سازمانی با شاخص‌های عملکرد در بیمارستان‌های وابسته به دانشگاه علوم پزشکی تهران مورد بررسی قرار گرفت تا اثر ابعاد هفت‌گانه سلامت سازمانی را بر هر یک از شاخص‌های عملکرد مشخص گردد.

روش بررسی: این پژوهش توصیفی تحلیلی در زمستان ۱۳۸۹ انجام شده است. جامعه پژوهش مراکز آموزشی درمانی و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی تهران، و نمونه پژوهش ۳۰۰ نفر از این جامعه بود که با روش تصادفی انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از پرسش‌نامه استاندارد سلامت سازمانی و پرسشنامه شاخص‌های عملکرد جمع‌آوری، و به وسیله نرم افزار آماری spss و آزمون‌های اسپیرمن و ANOVA تحلیل شد.

یافته‌ها: ۳٪ از پاسخ‌دهندگان سلامت سازمانی بیمارستانها را در سطح خیلی بالایی ارزیابی کرده بودند (۱۷۰-۲۲۰)، به نظر ۶۸٪ از پاسخ‌دهندگان سلامت سازمانی بیمارستان‌ها در سطح بالا (۱۳۲-۱۶۹) و به نظر ۲۸٪ پاسخ‌دهندگان بیمارستان‌ها از نظر سلامت سازمانی در سطح معمولی بودند (۸۸-۱۳۱). یافته‌ها نشان داد که بین بعد روحیه، بعد تأکید علمی، بعد ملاحظه‌گری و بعد حمایت منابع با هیچکدام از شاخص‌های عملکرد رابطه‌ی معنادار آماری وجود نداشت ($P \geq 0/05$). همچنین یافته‌ها نشان داد بین بعد ساخت‌دهی سلامت سازمانی با شاخص‌های تعداد کل تخت روز اشغالی، تعداد کل بستری شدگان، فاصله چرخش یا عملکرد تخت و میزان مرگ و میر خام رابطه معنادار آماری وجود داشت ($P \leq 0/05$).

بحث و نتیجه‌گیری: بطور کلی بین سلامت سازمانی با شاخص‌های عملکرد ارتباط معنادار آماری وجود نداشت. و میانگین نمره سلامت سازمانی در بیمارستان‌های مورد مطالعه در فاصله ۱۳۲-۱۶۹ می‌باشد که همه‌ی بیمارستان‌ها از سلامت سازمانی بالایی برخوردار می‌باشند. در کل به منظور بالا بردن سلامت سازمانی باید مسئولان بیمارستانی روی ابعاد روحیه، حمایت منابع، نفوذ مدیر، ساخت‌دهی کارکنان تا سلامت سازمانی بیمارستان‌ها بالا رود و بیمارستان از مزایای سازمان سالم بهره‌مند شود.

کلید واژه‌ها: سلامت سازمانی، شاخص‌های عملکرد، بیمارستان